

Lopotník

Občasník o minulosti a přítomnosti naší obce
Ročník XIX číslo 4/2019

Hvězdicová cyklojízda primátorů

Zprávy z radnice

Ze zápisu z 3. veřejného zasedání zastupitelstva obce Klopotovice
konaného v úterý 4. 6. 2019 v 19.00 hod.

Starosta obce přečetl program 3. veřejného zasedání zastupitelstva obce a jmenoval ověřovatele zápisu p. Povera a p. Špačka.

Zastupitelstvo schválilo program 3. veřejného zasedání zastupitelstva a ověřovatele zápisu p. Povera a p. Špačka.

Zastupitelstvo schválilo závěrečný účet obce a to bez výhrad.

Zastupitelstvo schválilo účetní závěrku za rok 2018.

Zastupitelstvo schválilo smlouvu o zřízení věcného břemene. Elektrická přípojka EON.

Zastupitelstvo schválilo smlouvu o zřízení věcného břemene. Elektrická přípojka EON.

Zastupitelstvo schválilo předložený Řád veřejného pohřebiště obce Klopotovice.

Zastupitelstvo schválilo předloženou Směrnicí pro nakládání s osobními údaji č. 1/2019.

Zastupitelstvo schválilo příjem dotace a dofinancování z rozpočtu obce.

Zastupitelstvo schválilo Smlouvu o poskytnutí dotace a pověřuje starostu k podpisu.

Zastupitelstvo schválilo firmu DUFFEK spol. s r. o. k dodání elektrocentrály, kalového čerpadla s příslušenstvím, sadu hadic s přejezdovými můstky, přechodku. Pověřuje starostu k uzavření smlouvy.

Zastupitelé schválili odprodej obecních pozemků a vyvěšení záměru.

Zastupitelstvo schválilo přijetí dotace a dofinancování z rozpočtu obce.

Zastupitelstvo schválilo předloženou Smlouvu o poskytnutí dotace č. 2019/02329/OSR/DSM a pověřuje starostu jejím podpisem.

Zastupitelstvo schválilo příjem dotace a dofinancování z rozpočtu obce na Stavbu komunikace par. č. 402.

Zastupitelstvo schválilo Smlouvu o poskytnutí dotace č. 2019/02518/OSR/DSM na akci Stavba komunikace par. č. 402.

Zastupitelstvo schválilo firmu ROADMEDIC na akci Stavba komunikace par. č. 402 a pověřuje starostu uzavřením smlouvy.

Zastupitelstvo schválilo odkoupení pozemků par. č. 49 o výměře 641 m².

Zastupitelstvo schválilo uzavření Veřejnoprávní smlouvy o zajišťování výkonu přenesené působnosti na úseku projednávání přestupků.

Zastupitelstvo schválilo rozpočtové opatření č. 3 a bere na vědomí provedená rozpočtová opatření č. 1 a č. 2

Zastupitelstvo schválilo na dodání přenosného výčepního zařízení firmu NS SERVIS s.r.o.

Zastupitelstvo schválilo podání žádosti o dotaci na opravu požární zbrojnice v roce 2020.

Ze zápisu z 4. veřejného zasedání zastupitelstva obce Klopotovice konaného v úterý 3. 9. 2019 v 19.00 hod

Starosta obce přečetl program 4. veřejného zasedání zastupitelstva obce a doplnil program o další body: - pronájem nebytových prostor za účelem provozování pohostinství.

Zastupitelstvo schválilo odprodej obecních pozemků za cenu 35,00 Kč/1m² a pověřuje starostu k sepsáním smluv.

pozemku, navrhuje odkoupení části pozemku.

Zastupitelstvo schválilo pronájem nebytového prostoru za účelem provozování pohostinství p. Peštukové.

Zastupitelstvo schválilo Smlouvu o pronájmu nebytových prostor.

Společenská kronika

Ohlédnutí za minulým číslem

Bylo zde již uvedeno, že se konaly v Čehovicích Dětské hry, zde jsou fotografie.

Také tu byla zmínka o zájezdu do ZOO Dvůr Králové nad Labem, i z této akce je zde fotografie až teď.

Pátek třináctého, pro někoho smolný, pro jiného šťastný den. A právě 13. září byla u nás znovuotevřena hospůdka u kapličky. Ve výběrovém řízení zvítězila paní M. Peštuková a hospůdka je zase v normálním provozu. Jak je vidět na obrázku, v létě je lepší sedět venku než v hospodě.

V sobotu 14. září měli naši hasiči dvě akce. Dopoledne mladí hasiči se zúčastnili závodů v Olomouci, a odpoledne se konala na hřišti v Klopotovicích soutěž „dospělých“ hasičů o pohár starosty SDH Klopotovice.

Olomoucký drak

Naši obec zde reprezentovalo hned několik závodníků a závodnic. Na snímcích vidíte Emu Indrákovou a Natálii Démalovou. Ty se umístily Ema na 25. místě a Natálie na 34. z 54. To byly mladší dívky a mladší chlapci bodovali takto: Tomáš Knapek – 7., Štěpán Gregor – 8., David Démal – 17., Dominik Kroutilík – 26., a Denis Hrabal – 41. ze 42 zúčastněných

Soutěž o pohár starosty

Vrátíme se ještě k mladým hasičům. Mladí hasiči z Klopotovic mají několik družstev. Je to příprava, mladší žáci, starší žáci a dorost. Jejich účast je dosti rozmanitá. Mladší kategorie můžete vidět v soutěžích v okolí, tak do třiceti kilometrů od naší obce. Soutěže dorostu navštěvují naši hasiči po celé Moravě, ba i za jejími hranicemi. Na jejich úspěších mají nemalou zásluhu Jiří Kroupa, Marcela Vystrčilová, Veronika Indráková a Monika Pořízková.

Jenom pro pořádek zde uvádím některé soutěže, kterých se naši Plameňáci zúčastnili. Halové závody v Hlubočkách a v Tovačově, dále pak na Plamenu, v Mořicích, ve Ptení, v Klopotovicích, Brno, Olomouc, Pardubice, Bludov, Šumperký sopník, Štětovice, Jednov a Třebíč.

Turnaj v malé kopané

O týden později 21. září se u nás konal na hřišti od osmi hodin turnaj v malé kopané.

Hvězdicová cyklojízda primátorů

A tentýž den před desátou hodinou k nám dorazil peloton asi dvou desítek účastníků Hvězdicové jízdy primátorů v čele s primátorem města Prostějova Mgr. Františkem Jurou. Po krátkém občerstvení pokračovali do Dubu nad Moravou, kde se setkali s dalšími dvěma skupinkami cyklistů. Ti přijeli z Olomouce a z Přerova.

Vítání občánků a prvňáčků

Po přivítání přítomných, pan starosta promluvil k rodičům a novým občánkům. Poté došlo na podpisy rodičů do kroniky kulturní komise. Došlo na připítek na zdraví občánků. Dále potom pan starosta promluvil k prvňáčkům, popřál jim hodně úspěchů ve škole. I jejich rodiče se šli podepsat do kroniky. Žáci základní školy mezitím přednesli několik básniček.

Barbora Žibritová
s maminkou

Mia Bukovcová
s maminkou

Jakub Krátký

Teodor Bukovec

Pohled do sálu.

Jakub Indrák

Lucie Špačková

Vlastivědné vydavatelství REGION VĚROVANY pod vedením JUDr. Jaroslava Krempla, před dvanácti lety vydalo knihu s názvem TOVAČOVSKÉ ZÁMECKÉ NOKTURNO. Bylo to v roce 2007. Do této knihy jsme dali i my své příspěvky, já a pan Z. Klobouk. Dva z mých zde teď uvádím. Někteří z vás, čtenářů Lopotníku možná tuto knihu máte, nebo jste ji aspoň četli. Toho prvního příspěvku tam byla zkrácená verze.

Petr Indrák

Dva muzikanti

U nás v Klopotovicích se narodilo několik muzikantů. Někteří se proslavili víc, jiní byli trochu slabší, ale ti, o kterých tu bude zmínka, se zvláště vydařili. Je pravda, že pantáta Jaromír se nenarodil v naší obci, ale ve vedlejší vesnici, v Ivaní. Ale tady strávil podstatnou část svého života. Bereme ho jako Klopotovčáka. My už pamatujeme hlavně tu dobu, kdy tito dva pánové hráli, v kapele Tomáše Prášila z Klenovic na Hané. O tom druhém jsem se ještě nezmínil, byl to pantáta Vojtěch. Pocházel z muzikantské rodiny. Dokonce v době před válkou měli nějakou rodinnou kapelu. Oba tito muzikanti hrávali na různých tanečních zábavách, plesech a také na pohřbech. Pan Vojtěch byl bubeník a pan Jaromír hornista. Dnes už oba jsou na pravdě boží, ale historiky o nich jsou známé pořádky.

Dost často jezdili směrem od Klenovic na Hané, přes Ivaň do Klopotovic. Mezi Klenovicemi a Ivaní teče řeka Valová, ta se po několika kilometrech vlévá do řeky Moravy. Nikdy na svém mopedu pan Vojtěch nejel rychle. Měl s sebou kamaráda hornistu a ten jezdil na kole.

Jednou takhle jeli domů odněkud, kde doprovodili nebožtíka na jeho poslední cestě a přijeli k mostu přes tuto řeku. Právě tam pantáta Vojtěch nějak nezvládl svůj stroj a lehe havaroval. Buben, který vozil na zádech, mu spadl na břeh a skutálel se až do vody. Začal plavat. Proud ho bral tak, že muzikanti měli co dělat, po těch pár pivech a čtvrtkách, aby mu stačili, ne tak aby ho mohli z vody vylovit. Sem tam někdo z nich zakopnul a spadnul. Našli tam dokonce nějakou větev, a ani ta jim nestačila k vylovení. Buben byl už daleko. Podařilo se jim ho z vody vytáhnout až u Oplocan. S bubnem se vrátili ke svým dopravním prostředkům a pokračovali v cestě domů.

Jindy zase při podobné cestě dojeli v pořádku dokonce až do Ivaně, tam sedli do hospody a bylo kolem nich veselo. Pili až do té doby, než přišel do hospody esenbák, jak se tehdy říkalo. Byl to nějaký pan Chyba, jakou měl hodnost nevím. Když je viděl, došel si domů pro řetěz a zámek. Pionýra a kolo jim zamknul s tím, že až vystřízliví tak si mohou v hospodě své dopravní prostředky vyzvednout. Tehdy museli jít domů pěšky. Další den si pro ně přišli a odvezli je.

Také se stalo to, že dojeli bez problémů až k Viklicím, na křižovatku. Tam tehdy stála hlídka VB a snažila se pana Vojtěcha zastavit. Nezastavil a rozhodl se, že policajtům ujede. Přidal plyn a asi po sto metrech fouknul snad nějaký boční vítr nebo co, pantáta Vojtěch s bubnem na zádech nezvládnul svého kozího decha a skončil v příkopě. Takže příslušníkům jednak neujel a asi ho to něco stálo. Nevím kolik. Já myslím, že se ani nikomu nepochlubil.

Kolikrát přijeli domů šťastně a bez problémů? To se zde neuvádí. Můžu říct, že většinou. Někdy jezdil pan Vojtěch na Pionýru a jindy zas na mopedu.

Jednou taky dojeli bez problémů až do Klopotovic k hospodě. Tam ale jak na potvoru stály ženské ve frontě na maso. Právě přijela pojízdná prodejna, jak dřív Jednota zásobovala venkov. Pantáta Vojtěch možná překvapením, nebo se tak leknul, pořádně zabrzdil. Dostal smyk a i s Pionýrem skončil ve frontě. Nikomu se nic nestalo. Vstal, ani se neoprášil a ženským řekl: „Co tu zavazíte vy čarodejnice zrovna teď, když jdu.“

Jindy se vrátili z hraní na pohřbu, možná se ještě zastavili u nás v hospodě, asi jenom na chvíli a pokračovali směrem k domovu. Před domem se ale rozhodli jinak. Pantáta Jaromír říká: „Vojtíšku nechod' dom, pod' se mnó, dám ti ochutnat' víno, je dobry.“ On každému říkal jménem, ale zdobněle. Pantáta Vojtěch se nenechal dlouho pobízet. Však dom, jak říkal, to neměl daleko, bydlel hned naproti. Tak šli. Byli sice v podroušeném stavu a chuť vína už asi moc zhodnotit nemohli. Ale přesto nebo právě proto pili a ochutnávali. Ze sklenice vína ubývalo, až najednou byli u konce. U dna byl jen ten sos, jak říkali, bylo to víno z rybízu. Pantáta Jaromír se šel vyčůrat na dvůr, jak jinak, vzal flašku a ten zbytek vylil na zem. Co s tím? Vrátil se do kuchyně, asi otevřeli druhou flašku a pokračovali. Paní domu, paní Žofie v té době chodila na noční, takže už byla v práci a oni měli domek jenom pro sebe, aspoň jim do toho nikdo nemluvil. Za chvíli šel zas na dvůr, to už byla skoro tma, slepice už šly spát a jenom kohout zůstal ležet na dvoře s nožkami nahoře. Pantáta si myslel, že je kohout už po smrti, chytil ho za nohy a hodil do sklepa. Aby panímáma, až přijde z práce, mu nevynadala. Vrátil se do kuchyně a pili dál. Rozleželo se mu to v hlavě, milého kohouta vzal ze sklepa a přinesl na dvůr. To už tam byl i druhý pantáta. Nenapadlo je nic lepšího, než milého kohouta oškubat. A jak řekli, tak to hned udělali s tím, že Pantáta Jaromír panímámě řekne, že ho zabil a bude. Potom milého kohouta položili na dvůr na beton a sami si také asi trochu zdřímli. Probudilo je až kokrhání, které bylo slyšet ze dvora. Šli se podívat co se tam děje. Věděli, že mrtvého kohouta oškubali a jiného nemají. Na jednom dvoře nikdy nebývají kohouti dva. Pánové vyšli na dvůr a nevěřili svým očím. Viděli, jak po dvoře chodí kohout kterému je zima, protože nemá peří. Došlo jim, že kohout celou noc sice žil, ale nevěděl o tom. Jako pán na jejich dvoře se choval jenom do té doby, než se ožral zbytky z toho vína. A když se z draka vyspal, byl bez peří. K ránu ho asi probudila zima, a také už vystřízlivěl. Jak se líbil panímámě, a jak je oba pochválila, jsem se nedověděl.

A ještě jednu navíc. Na konci šedesátých let minulého století se vdávala moje bývalá spolužačka a sousedka odnaproti, Marie. Při stavění slavobrány bylo také pár muzikantů a sem tam něco zahráli. Mezi nimi byl i pantáta Vojtěch. Vlastně to bylo loučení se svobodou, a to se odehrávalo v průjezdu domu, kde bydlela tato nevěsta. Občas se stane, že to někdo s pitím trochu přežene. Tentokrát to byl Oťa. Nějak se zapotácel vedle bubnu pantáty Vojtěcha a podařilo se mu spadnout tak nešťastně, že protrhnul kůži z jedné strany již zmíněného hudebního nástroje. Právem se ozval pantáta, a Oťa se bránil slovy: „Toš kurva Vojto pod' mě to ukázat', to není pravda.“ Byla, ukázal a neměl to dělat, Oťa spadl podruhé. To byl konec. Pantáta měl další den hrát na nějakém pohřbu, a kde teď vezme buben. Ráno se mu podařilo přemluvit kamaráda bubeníka, aby mu svůj hudební nástroj půjčil. Místní znalci k tomu později poznamenali: „Po neděli jednak vytahł dvě kozi kuže z hnoja a natahl jich na ten buben.“ Prý to byla pravda, že uchovával kozí kůže v hnoji, aby byly vláčné a hodily se mu na opravu bubnu.

To bylo jenom pár historek z mnoha, které Klopotovčáci určitě znají a někteří je dovedou poutavě vyprávět. Dost často to byly také jejich zážitky.

Taky jsme se učili kouřit

Jistě, znáte všichni povídku Šimka a Grossmanna, s názvem „Jak jsme se učili kouřit“. My jsme se taky pokoušeli zapalovat, co se dalo. Někdo přišel s tím, abychom vzali střed z větve bezu černého. Vyzkoušeli jsme to. Nedalo se to kouřit. Potom jsme sbírali špačky a dokuřovali po starších kuřácích. Začali jsme si balit. Na to, že někteří z nás byli sotva školáci, jsme byli nápadití. Ta nápaditost nám zůstala a dokonce se dostavil úspěch. Já jsem měl souseda nějakého Jirku. Jeho rodiče dříve soukromě hospodařili. Mimo to jeho tatínek, pan Václav byl vyučen kovářem. Po založení JZD tento pán pracoval v družstevní kovárně. Nutno podotknout, že byl také silným kuřákem. Den co den, když přišel v poledne na oběd domů, dal klukovi papírovou pětikorunu, kovové tehdy ještě nebyly, a Jirka už věděl, co má dál dělat. Došel do hospody a tam paní hospodské, paní Zdeně řekl: „Tatovi troje zórky a sirky.“ Šlo o partyzánky, které stály korunu šedesát a sirky 20 haléřů. Tak to měl akorát. Tyto cigarety přinesl tatovi. Někdo měl tehdy dobrý nápad, a my jsme Jirku, na naše poměry, silného kuřáka, využili také. Složili jsme se, dali sice horko těžko dohromady pět korun, někde vyměnili za pětikorunu a už jsme měli na kuřivo. Milého kamaráda jsme poslali do hospody pro zórky, jak říkal. Byl nejmladší z nás kuřáků, a taky už měl naučenou řeč. Paní Zdena když ho viděla, jak vchází do hospody s pětikorunou, určitě už věděla, že nejde na sodovku, jak jsme tam všichni chodili. Sodovka tehdy stála 50 haléřů a chodilo se s korunou a ne pětikorunou. Jirka řekl, co chce, paní mu prodala cigarety, jako by se nic nedělo. Nevadilo, že ten den už tam jednou byl. My jsme měli co kouřit a to bylo to hlavní, co nás zajímalo. Paní Zdena se s tím nikde nechlubila a my už vůbec ne. Doma by nám dali. Dnes po více jak padesáti letech z nás tehdejších kuřáků už dávno nikdo nekouří a paní Zdena je po smrti. Dobře se na to vzpomíná.

Periodický tisk územně správního celku. Vydává Obec Klopotovice se sídlem Klopotovice čp. 11, IČ 00288357. Redakce: Petr Indrák. Registrováno MK ČR pod Č. j. E 16862. Vychází čtvrtletně, náklad 120 výtisků. Toto číslo vychází 25. listopadu 2019 a je dodáváno domácnostem v obci zdarma.